

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

κ. κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μακαριώτατε,

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ λοιποὶ ἀκαδημαϊκοὶ ἄνδρες,

Κύριοι Ὑπουργοί,

Φιλόμουσοι προσκεκλημένοι,

Εἰς τὸ Πρυτανεῖον τοῦτο τῆς προγονικῆς σοφίας, τῶν μουσῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν εὐγενῶς προσκληθέντες ἵνα παραστῶμεν, ἡμεῖς καὶ ἡ τιμία Συνοδεία ἡμῶν, θερμὰς ἐκφράζομεν εὐχαριστίας διὰ τὴν τιμητικὴν αὐτὴν πρόσκλησιν, διὰ τὴν παρεχομένην ἡμῖν εὐκαιρίαν ὅπως γνωρισθῶμεν καὶ ἐπικοινωνήσωμεν μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Ἑλληνικῆς σκέψεως καὶ σοφίας, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν πολύτιμον ἐκδήλωσιν τῆς ἐπιδόσεως ἡμῖν τιμητικοῦ Ψηφίσματος, ὅπερ καὶ θεωροῦμεν ὅτι προσδίδει τιμὴν καὶ ἀναγνώρισιν πρὸς τὴν Μητέρα Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Διασκελίζοντες τὸν οὐδὸν τῆς μεγαλοπνόου αὐτῆς Στέγης, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ μέλαθρον τῶν πνευματικῶν ἐπιδόσεων τοῦ Γένους, διακατεχόμεθα ὑπὸ βαθείας συγκινήσεως. Διότι συνειδητοποιοῦμεν, ὅτι ὑπὸ τὴν Στέγην αὐτὴν συναντῶνται κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν ὁ αἰωνόβιος καὶ θεῖα συνάρσει ὑπάρχων ἅγιος Θεσμός τῆς πρώτης τῶν Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τοῦ πρώτου τῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων ἐν τῇ Χώρα αὐτῇ.

Καὶ ἡμεῖς μὲν οἱ ἐκ Φαναρίου, ἐπωμισθέντες τὴν βαρεῖαν κληρονομίαν τοῦ ἐνδόξου Ὀρθοδόξου παρελθόντος, καλούμεθα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἵνα προσφέρωμεν τὴν ταπεινὴν ἡμῶν διακονίαν ὑπὲρ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ Βασιλευούσῃ καὶ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ποιμνίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὑπὲρ συνόλης τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ καθόλου Χριστιανικοῦ κόσμου, καθιστῶντες, ὅση ἡμῖν δύναμις, τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν θεσμὸν χρήσιμον καὶ ἀπαραίτητον ἐν τῇ συγχρόνῳ διαρθρώσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἕξω, καὶ συνεχίζοντες τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ὀσίων καὶ ἱερῶν καὶ θεσμίων, διδόντες ἅμα ὄρκον τιμῆς, ὅτι θὰ τηρήσωμεν ἄσβεστον τὴν λυχνίαν, ἣν ἐτήρησαν ἄσβεστον γενεαὶ γενεῶν, καὶ θὰ μεταδώσωμεν αὐτὴν ἄσβεστον εἰς τὰς γενεὰς τῶν γενεῶν τῶν ἐπερχομένων ἐποχῶν.

Σεῖς δέ, ὑπὸ τὴν Στέγην αὐτὴν, ἔχοντες τὴν ὑψηλὴν εὐθύνην καὶ τὸ τίμιον χρέος ὅπως κρατήσητε ὑψηλὰς καὶ ἀπαρασαλεύτους τὰς ἠθικὰς ἀξίας καὶ τὰς εὐγενεῖς ἀρχὰς ἐν

τῇ πνευματικῇ καὶ τῇ καθόλου ζωῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, συνεχίζετε τὴν εὐγενῆ παράδοσιν σοφῶν καὶ τετιμημένων προκατόχων σας, ἵνα διατηρήσητε ζῶσαν τὴν φωνὴν καὶ τὴν ἐπιμαρτυρίαν τῆς ἀξιοκρατικῆς θεωρήσεως τῆς ζωῆς καὶ τῶν φιλοτίμων ἐπιδόσεων εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος, ἀποβαίνοντες τὸ ἀνώτατον πνευματικὸν κριτήριον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄργανον τῆς ἀξιομισθίας τῆς χθὲς καὶ τῆς υἱοῦς αὔριον τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων.

Κατὰ ταῦτα, ἡ πνευματικὴ εὐθύνη ὑμῶν καὶ ἡμῶν ἐν τισὶ σημείοις εἶναι ταυτόσημος καὶ ἡ πορεία ὑμῶν καὶ ἡμῶν πρὸς ὠρισμένας κατακτήσεις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἔσω ἀνθρώπου διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ζητήσεως τῶν πνευματικῶν διὰ τὴν Ἀκαδημίαν, ἀποβαίνει συμπορεία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πολλὰ ἀναμένει ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ. Οὗτος ἀποβλέπει πρὸς μὲν τὴν Ἐκκλησίαν του ὡς πρὸς τὴν κιβωτὸν τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης καὶ τῆς σωστικῆς δυνάμεως ἐν τῇ ζωῇ του, πρὸς δὲ τοὺς πνευματικοὺς θεσμοὺς τῆς περιωπῆς τῆς τετιμημένης ταύτης Ἀκαδημίας, ὡς πρὸς θεσμοὺς διασφαλίζοντας τὰς ὑψηλὰς ἀρχὰς καὶ ἠθικὰς ἀξίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διέπουν τὴν ζωὴν του.

Ὁ εὐγενὴς χαιρετισμὸς, τὸν ὁποῖον ἀπηύθυνεν εἰς ἡμᾶς ὁ ἐλλογιμώτατος Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ὁμότιμος Καθηγητὴς κύριος Κωνσταντῖνος Μπόνης καὶ ἡ ἐμπεριστατωμένη ἐπιστημονικὴ εἰσήγησις τοῦ ἐλλογιμωτάτου Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ κυρίου Ἰωάννου Καρμίρη, ἀμφοτέρων ἐκλεκτῶν θεολόγων καὶ τέκνων πεφιλημένων καὶ περισπουδάζτων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν, ἀπετέλεσαν τὴν καλυτέραν μαρτυρίαν τῶν ἐνταῦθα ἐκφραζομένων σκέψεων ἡμῶν, ὅτι δηλαδὴ οἱ ὑψηλοὶ θεσμοὶ εἰς τὸν χῶρον τοῦ πνεύματος, αἰρόμενοι εἰς τὸ ὕψος τῶν εὐθυνῶν των, ἐκπληροῦν ἓνα ἰδιάζοντα προορισμὸν ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ ἐκκοσμίκευσις, ἡ ἀχαλίνωτος ἔκλυσις τῶν ἠθῶν καὶ ἡ ἀνεπίτρεπτος ἀλλοτριώσις ἀπὸ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τῆς ζωῆς ἀντιστρατεύονται πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ πνεύματος καὶ πρὸς τὰ ὄργανα τῶν πνευματικῶν ἐφέσεων εἰς βάρος τοῦ ἀληθοῦς νοήματος τῆς ζωῆς.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν, ὡς Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ὡς ταπεινὸς Προκαθήμενος αὐτοῦ, ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταστήσωμεν ἀκουστὸν τὸ ἐκ τῆς Βασιλίδος Μήνυμα ἡμῶν πρὸς πάντα ἄνθρωπον τοῦ πνεύματος, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐρεῦνης, ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντα ἄλλον ἐκ τοῦ ἀνωμένου μέν, ἀλλ' εὐγενοῦς Ὁρθοδόξου λαοῦ τοῦ τόπου τούτου. Τὸ Μήνυμα ἡμῶν τοῦτο διατυποῦται ἐν τοῖς ἐξῆς: Εἰς ὃ ἐκλήθημεν καὶ ἐτάχθημεν θὰ ἐμμένωμεν. Τὸ ὅπερ ἐπόμισαν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ ἡ ἱστορία ἔργον θὰ ἐπιτελέσωμεν ὅση ἡμῖν δύναμις. Ἡ βεβαία ἐλπὶς διὰ τὴν αὔριον δὲν θὰ ἀπολείψῃ ἡμᾶς. Πεποιθήαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν θὰ ἔχωμεν συνοδοιπόρους καὶ συναντιλήπτορας, συγκυρηναίους ἡμῶν, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ Κυρηναῖοι τοῦ Φαναρίου, ἐν τῇ ἄρσει τοῦ βαρέος Σταυροῦ τοῦ

Κυρίου, πάντα τοὺς θεσμοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος, ἵνα ἐπιτελέσωμεν τὸ καθῆκον καὶ ἀποδώσωμεν τὸ χρέος ἔναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἐρρωσθε ἐν Κυρίῳ, τίμοι ἀκαδημαϊκοὶ ἄνδρες.

Ἐρρωσθε ἐν τῇ ἄρσει τοῦ θυρεοῦ τῆς πίστεως.

Ἐρρωσθε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς σοφίας, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν μουσῶν.

Ὁ εὐγενὴς οὗτος Λαός, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖτε τὴν πεμπτουσίαν τοῦ πνεύματος, ἐνατενίζει πρὸς ὑμᾶς μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ ἐγκραυχέσεως. Καλύψατε τὰς προσδοκίας αὐτοῦ. Διανοιξάτε ὁδοὺς πνεύματος καὶ σοφίας καὶ συνέσεως ἐνώπιον αὐτοῦ.

Χαίρετε!

Εἰς ἀνάμνησιν τῆς συναντήσεως ἡμῶν ταύτης, Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἀκαδημίας, προσφέρω, ἀπὸ μέρους τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, πρὸς τὸ Ἀνώτατον τοῦτο Πνευματικὸν ἴδρυμα τῆς Ἑλλάδος τήνδε τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς εἰς Ἄδου καθόδου τοῦ Κυρίου, ἀντίγραφον τῆς περιφήμου νωπογραφίας τῆς Μονῆς τῆς Λαύρας, ὡς σύμβολον τοῦ ἀπὸ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας συνεχοῦς καὶ ἀδιακόπου κηρύγματος ἀναστάσεως καὶ ἐλευθερίας ἐν Χριστῷ.